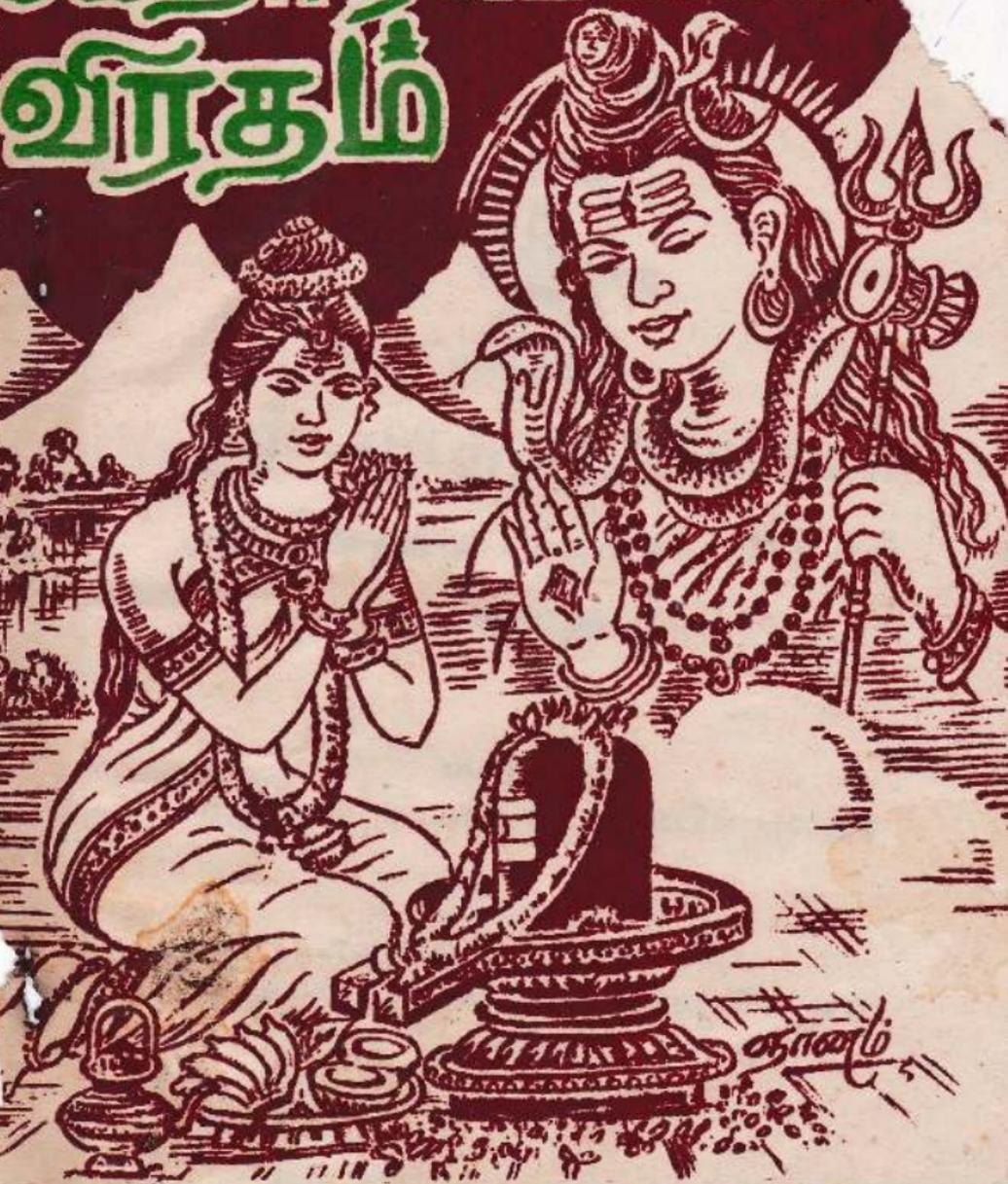
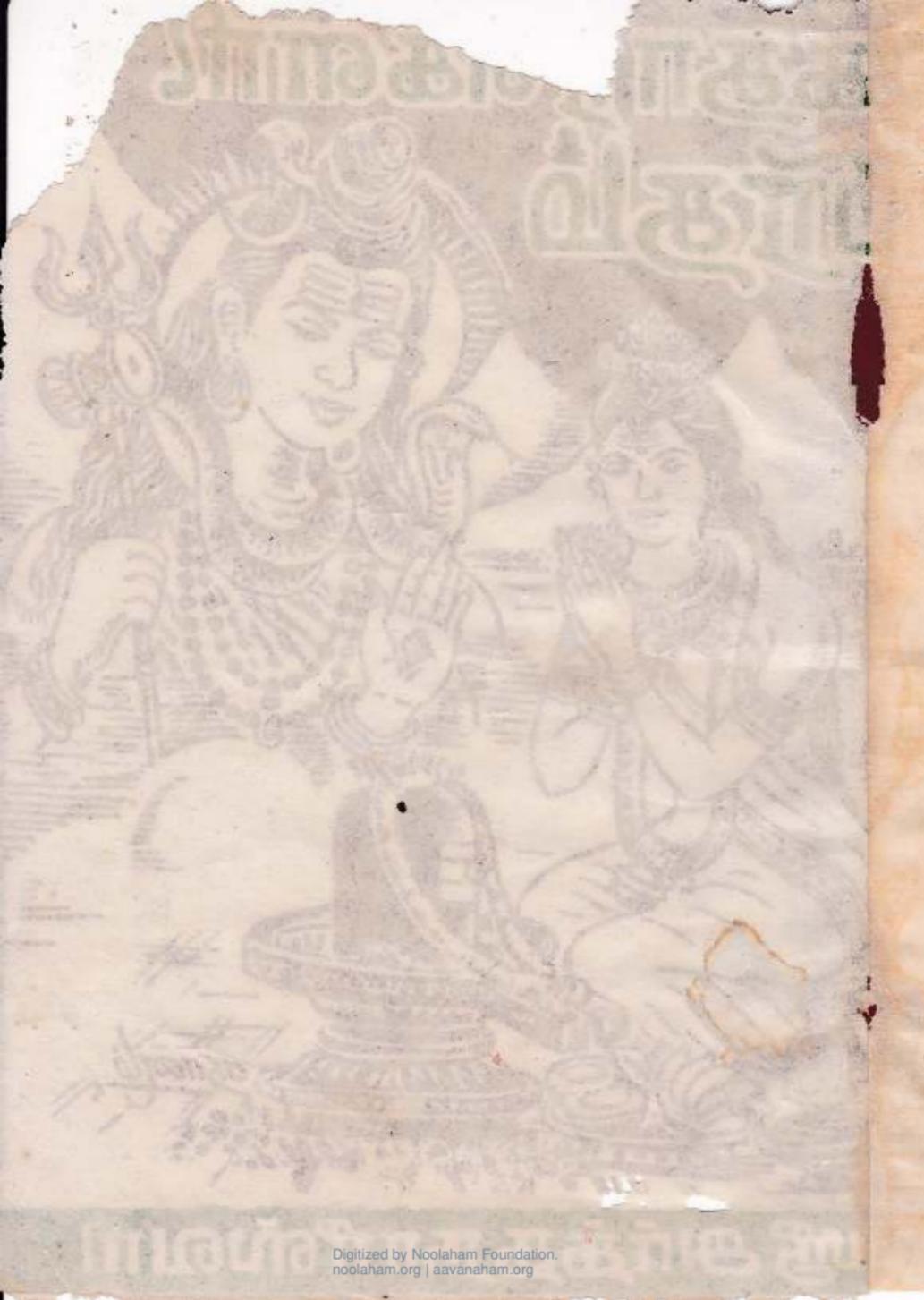

கேதா வகலா விரதம்

ஸ்ரீ அர்தநாரீஸ்வரி

ஸ்ரீ அர்த்தநாரீஸ்வரி
ஸ்ரீ கேதார கௌரி வீரதக்
கதை

ஆக்கியோன்
அருட்கவி சி. விநாயகத்தம்பிப் புலவர்

அளவெட்டி, நாகேஸ்வரம்
ஸ்ரீ நாகவரத நாராயணர் தேவஸ்தானம்
1992

விபலாங்கிரிபாதுக்துப்பிட ஸ்ரீ
 க்துபகி நிராகடு பாதுகடு ஸ்ரீ
 துரை

வாபிசெத்து
 சம்பலு ப்பிவத்துக்கெதுமி சி நிசுந்தூடு

வாபிசெத்து
 வலாதுவாது

பாஜா அச்சகம், பச்சாணாகம்.

சுழிபுரம், விக்ரோறியாக் கல்லூரி, ஆசிரியை
பண்டிதை பொன். பாக்கியம் அவர்கள்
வழங்கிய

அணிந்துரை

'சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ்பெறல்
அரிது' என்கின்றது சிவஞானசித்தியார். சைவ
சமயத்தின் கண் பிறந்த நாம் மிக்க புண்ணியம்
செய்தவர் ஆவோம். காரணம் இச்சமயம்
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் வழியை
நமக்குக் காட்டியுள்ளது.

உள்ளொளி பெருக்குவதற்கு உபகார
மாயமைந்தவை விரதங்கள். இவை ஒவ்வொரு
தெய்வங்களையும் குறித்து அநுட்டிக்கப்பட்டு
உய்யுநெறியடையச் செய்பவை.

உலகமாதாவகிய உமையம்மையைக்
குறித்து அநுட்டிக்கப்படும் விரதங்களுள் கேதார
கௌரி விரதமும் ஒன்றாகும். சக்தியைப் பிருங்கி
முனிவரே வழிபடாமையால் அடைந்த துன்ப
த்தை எண்ணும் பொழுது நாம் எங்கே நிற
கின்றோம்.

சைவாசிரிய கலாசாலையில் மெளனதவ
 ழுனிவர் உப - அதிபர் திரு பொ. கைலாசபதி
 அவர்களிடமும் தமிழ் இமாசலம் பண்டிதமணி
 சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடமும் கற்றுத்
 தேறியவர் அருட்கவி திரு சீ. விநாசித்தம்பி
 அவர்களாவார். இவர் அம்பிகையின் அருளைப்
 பெற்றவர். ஆதலால் கேதாரகௌரி விரதத்தைப்
 பற்றியும், அதனை அநுட்டிப்போர் பெறும் பய
 னைப் பற்றியும், அதனை அலட்சியம் செய்வோர்
 அடையும் துன்பத்தைப் பற்றியும் அழகாக எடுத்த
 துக் கூறியுள்ளார். செய்யுள்கள் யாவும் ஆற்
 றொழுக்காயமைந்து படிப்போருள்ளத்தை உருக்
 கும் வகையில் உள்ளன, திருக்கேதாரத்தின் மகி
 மையும் இனிதே கூறப்பட்டுள்ளது. கேதார
 கௌரி விரதத்தை எவ்வாறு அநுட்டிக்க வேண்
 டுமென்பதும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.
 எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகக் 'காப்பது விரதம்'
 என ஆசிரியர் அச்சாணி வைத்துப் பூட்டியுள்
 ளார். ஆகவே நாம் மனம் வாக்குக் காயம் ஆகிய
 முக்கரண சுத்தியுடன் கேதாரகௌரி நோன்பை
 அநுட்டித்து இம்மை மறுமைப் பயனை அடை
 வோமாக.

மேலும் பல விரத மகிமைகளை மக்களுக்கு
 விளக்கும் நூல்களை ஆக்குவதில் ஆசிரியர் ஈடுபட
 வேண்டுமெனவும், அம்பிகை அவருக்கு எல்லா
 விதமான நன்மைகளையும் அருள வேண்டுமென்
 றும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பண்டிதர் ப. இராசகுரு அவர்கள்
(பிரசித்த நொத்தாரிக பண்ணாகம்)
வழங்கிய

அணிந்துரை

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்

உறையும்

தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்ற பொய்யா மொழிப் புலவர் வாக்கு நன்கு சிந்திக்கத் தக்கது. மனிதனை வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிவகுப்பன சமயநெறிகள், சமயம் காட்டும் வழிகள் பல உள. அவற்றில் ஒன்று விரதங்கள். இவ் விரதங்களுள் ஒன்றாகிய கௌரி விரதத்தின் வரலாற்றை அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பிப் புலவர் அவர்கள் சிறந்த முறையில் எழுதி வெளியிட முன்வந்தமை பாராட்டுக்குரிய விடயமாகும்.

அருட்கவி அவர்கள் சிறந்த இறை பக்தி உடையவர் இவரின் சொற்பொழிவுகள், கவிதைகள் எல்லாம் மக்களுக்கு பக்தி நெறிகாட்டுவனவாய் உள்ளன. இவரது கௌரிவிரத வரலாற்று நூலை எல்லோரும் படித்து மனிதப்பிறவி எடுத்ததின் பயனை எய்த வேண்டும் என்பது எமது அவா; இவரது சமயப் பணிகள் சிறப்புற எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன்.

வழக்கம்பரை - பஜனைச் சபை
கௌரவ செயலாளர்
திரு. க. வரமதேவன் அவர்கள்
வழங்கிய
அணிந்துரை

விளக்கினார் பெற்றவின்பம் மெழுக்கினாற்
பதிற்றியாகும்
துளக்கினன் மலர் தொடுத்தாற் றூயவிண்
ணேறலாகும்
விளக்கிட்டார் பேறுசொல்லின் மெய்ந்நெறி
ஞானமாகும்
அளப்பில கீதஞ்சொன்னார்க் கடிகடா மருளு
மாதே.
— அப்பர்

அளவையூர் அருட்கவி திரு. சீ. விநாசித்தம்பி
புலவரின், பெருமையை—திறமையை நாடு பூராக
வும் நன்கு அறியும். புராண வரலாறுகள், இறை
அருள் கதைகள், அருள் பாடல்கள் யாவற்றை
யும் யாவருக்கும் புரிய வைப்பதில், தெரிய வைப்
பதில் மிக வல்லவர். நல்லவர். தம்மை நாடி

வருபவர்களை தம்பக்கம் ஆக்குவதில் மிக, மிக வல்லவராவர். நாம் இவரது காலத்தில் வாழ்கின்ற பேறே பெரும் பேறாகும்.

புலவருக்குரிய இலட்சணங்களுடன் இவர் வாய் திறந்தால் அளப்பில கீதங்கள், பேனாவை கையில் எடுத்து விட்டால் அளப்பில்லா வசனங்கள் கொண்ட பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவரால் வெளியிடப் பட்ட அருள்வடிவாகிய அன்னையே போற்றி என்னும் நூற்றி எட்டு அச்சுசனைகள் எங்கள் உள்ளத்தை நிறைவு செய்து கொண்டே இருக்கின்றது.

வழக்கம்பரையில் கேதாராகௌரி வழிபாடு சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. பலர் நோன்பின் மகிமையை அறிய எம்மை நாடியவர்களுக்கு இந்நூல் அருமருந்தாகும்.

நாம் பிருங்கி முனிவரின் கதைகள் பலவற்றை பலர் வாயிலாகக் கேட்டுள்ளோம். கேதாரகௌரி நோன்புக் கதை அதன் சிறப்புப் பேறுகள் பயன் யாவற்றையும் படித்து அம்பாளை வணங்கி வாழ்வோம்.

வணக்கம்

அன்பன்

க. வாழ்வேன்

உ

ஓம் சக்தி துணை

முன்னுரை

சைவமக்கள் இறைவனை நினைந்து வெண்ணீறு பூசுவது முதலாய எக்கருமமும் சிவ சிவ என்று சொல்லித் தொடங்க வேண்டு மென்பது ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் ஐயா அவர்களின் வாக்கு.

சி=சிவம்; வ=சக்தி — சிவனையும் உமையாகிய சக்தியையும் சேர்த்து நினைப்பதே—சிவ என்பதன் கருத்து. சிவபெருமான் பல்வேறு உருவத்திருமேனியுடையவர், எப்போது சிவமுண்டோ அப்போதே அவரது எல்லா மூர்த்தங்களுமுண்டு பாதி சிவன் பாதி சக்தி (நாரி) யாக அமைந்த மூர்த்தம்—அர்த்தநாரீஸ்வரர் மூர்த்தமாகும்.

(அர்த்தம் = பாதி; நாரி = பெண்)

இந்தத் தோற்றத்தை மணிவாசகப் பெருமான் “தொன்மைக் கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்துதாய் கோத்தும்பி” என்று கூறுகிறார். அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவம் தொன்மையானது என்பது இதனால் அறியக்கிடக்கிறது.

இனி—பிருங்கி முனிவர் சிவத்தைத் தனித்து வழிபட்டமையால் அப்பிகை கேதாரகௌரி நோன்பிருந்து அர்த்த நாரியாகினாள் என்ற வரலாறுமுண்டு —எம்பெருமானும் இறைவியும் மக்களுக்காக ஆடிக்காட்டிய நாடகம் என்றே இதைக் கூறலாம். சிவமே சக்தி, சக்தியே சிவம்; ஆகையால் அதனை இன்னும்—தம்மடியார்க்கு உறுதிப்படுத்தவே இந்த வீரதவரலாறு அமைகிறது; வீரதத்தால் சகலசித்திகளும் அடையலாம் என்பதை மக்களுக்கு உணர்த்து வதற்காகத் தானே தவமிருந்து — தானே பேறுபெற்றமையை உமையவள் செயலிற் காட்டியருளினாள், என்பதை உணர்வோமாக.

இவ்வரலாற்றைச் சிறியேன்—பல நூல்களின் ஆதாரங்களைக் கொண்டு எழுதியுள்ளேன். எமது நாராயணப் பெருமானின் அடியவனும், கேதாரகௌரிவிரத விழா உபயகாரனும், எனது மிகச் சிறந்த அன்பனுமாகிய திரு. K. N. சோமசுந்தரம் (உரும்பராய்—கனடா) அவர்களும் அவரது குடும்பத்தாரும் இந்நூல் வெளியீட்டாளராக உதவினார்கள் அவர்களுக்கும், இந்நூலின் முகப்புப் படத்தை சிருட்டி செய்து—வழங்கிய எமது அன்புத் தொண்டன் சித்திரச் செல்வன் திரு. ஆ. ஞானசேகரம் (ஞானம்—சங்கானை) அவர்களுக்

கும், நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய பெரியார்கள் பண்டிதை திருமதி பொன். பாக்கியம் அவர்களுக்கும், பண்டிதர் திரு. ப. இராசகுரு அவர்களுக்கும், திரு. க. வாமதேவன் அவர்களுக்கும் மிக மிக அக்கறையோடு ஆண்டவன் பணியென—அழகாக அச்சிட்டுதவிய பண்ணாகம் ராஜா அச்சகத்தாருக்கும் எமது அன்பான நன்றி கூறி இறைவியின் திருவருள் கிடைக்க ஆசீர்வதிக்கிறேன்.

இதனைப் பாடிக்கும் உத்தமர்கள், சகல சித்தியும் பெற்று மனங்குளிர்ந்து வாழ்வார்கள் என்பது திண்ணம். எல்லோரும் திருவருட் செல்வர்களாய் வாழ்வார்களாக

— சுபம் —

25-10-1992

நாகேஸ்வரம்,
அளவெட்டி.

ஆக்கியோன்

அருட்கவி

சீ. விநாயகத்தம்பிப் புலவர்

ஓம் சக்தி துணை

காப்பு

காரணியாள் கேதார கௌரி விரதத்தை
தாரணியோர் தூய தவநெறியில் — பாரினிலே
பேனும், கதையியம்பப் பிள்ளையார் ஐங்கரனே
காணும் கழலருள்வாய் காப்பு

ஸ்ரீ திருக்கேதாரம்

பாதம் விண்ணோர் பலரும் பரவிப்
பணிந் தேத்தவே
வேதம் நான்கும் பதினெட் டொடாறும்
விரித் தார்க்கிடம்
தாது விண்ட மதுவுண்டு மிண்டி
வரு வண்டினம்
கீதம் பாட மடமந்தி கேட்
டுகளுங்கே தாரமே.

— சம்பந்தர்

வாழ் வாவது மாயம் இது
மண்ணாவது திண்ணம்
பாழ் போவது பிறவிக் கடல்
பசினோய் செய்தபறிதான்
தாழா தறிஞ் செய்மின் தடங்
கண்ணான் மலரோனும்
கீழ் மேலுற நின்றான் திருக்
கேதார மெனீரே.

— சுந்தரர்

ஸ்ரீ கேதாரம் என்னும் திருத்தலம் திருஞான சம்பந்தர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளால் பாடல் பெற்ற தலம்; ஸ்ரீ கேதாரநாதரின் திருத்தலம் இது. பார்வதியம்மையார் இத்தலத்தில் நோன் பிருந்து கேதாரீஸ்வரரை வழிபட்டு அர்த்தநாரீஸ்வரப் பேறு பெற்றவர்.

இத்தலம் கடல் மீட்டத்தின் மேல் 14000 அடி உயரத்திலுள்ளது. சித்திரை மாதம் 15 ம் திகதி சுதவு திறக்கப்பட்டு ஐப்பசித் தீபாவளி முடிந்த வுடன் கோயில் மூடப்படும். அப்பால், பனிக்கட்டி விழுந்து கோயிலையே மூடிவிடும். கடைசி நாள் பூசித்த மலர்கள் எல்லாம் சித்திரையில் மீண்டும் கோவிலைத் திறக்கும் போது புதுமலராக வாடா திருக்குமாம். கோவில் மூடப்பட்டிருக்கும் ஆறு மாத காலமும் தேவர்கள் பூஜை புரீவதால் அம் மலர்கள் வாடுவதில்லை என்பது புராண வரலாறு.

திருக்கைலாயம்

(கதை ஆரம்பம்)

பொன்னோங்கு கைலாய கிரியின் நாப்பண் புராதனியாம் உமையவளும் சிவனும் மேவும் மின்னாரும் திருக்காட்சி கண்டு போற்றி விண்ணவரும் முனிவர்களும் ஏனையோரும் முன்னோங்கு பணியாற்றும் முறைமை கொள்வர் முனிவரராம் பிருங்கி யென்பார் சிவனை மட்டும் தன்னாகத் திருத்தி வலம் வந்து வேண்டித் தாயாரை வணங்காத நெறி பிடித்தார்.

திருக்கைலாயத்தில் பரமசிவனும் பார்வதியும் வீற்றிருப்பர். தேவர்கள், முனிவர்கள், ஞானிகள் ஏனையோர் எல்லாம் வந்து வந்து சிந்தை வைத்துத் திருத் தொண்டாற்றி — பூசனை புரிந்து தம் மிடம் சேர்வர். ஆனால் 'பிருங்கி' என்ற மகா முனிவர் — ஒரு புரட்சி செய்தார். அப்பனும் அம்மையும் ஒருவரை ஒருவர் விட்டகலாத வண்ணம் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்ட முனிவர்.....

நின்ற சிவம் ஒன்று என்ற வகையில் சிவன் தானே எல்லாம், ஆகையால் சக்தியைக் கும்பிடத் தேவையில்லை. சிவனை மாத்திரம் கும்பிட்டால் போதும் தானே என்று சிந்தித்தார். அம்மையை

தவிர்த்து அப்பனைச் சும்பிடுவது எப்படி என்று ஆலோசித்தார். ஆலோசனை பலித்தது. வண்டு வடிவம் எடுத்தார். அப்பனை மாத்திரம் வழிபட்டார். அப்பனுக்கும் அம்மைக்கு மிடையே வண்டு வடிவத்தில் வலம் வந்தாராம்.

அம்பிகையின் பெருமை மகானாகிய முனிவருக்குத் தெரியாதா? தாயில்லாமல் தந்தையை அறிய முடியுமா? அகிலாண்ட கோடியின்ற அன்னையல்லவா அவள். —

அவளை அறியா அமரரும் இல்லை
அவளன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவளன்றி ஐவரால் ஆவ தொன்றில்லை
அவளன்றி ஊர்புகு மாறறி யேனே.

— என்கிறார் திருமூலர்.

அப்படியானால் 'பிருங்கி' முனிவர் அப்பனை மாத்திரம் வணங்கியது சரியா? என்ற கேள்வி தோன்றும்.

வேதவரம்பில் தவம் கிடப்பவர்கள் முனிவர்கள், இறைவியின் இறைவனின் தன்மைகளை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருஷிகளும் சிந்தித்துத் தேடிக்கொண்டிருப்பவர்கள்.

ஒன்றிலேயே இரண்டும் காணலாம். இரண்டும் ஒன்று தான் சிவத்திலேயே சக்தியும் உள்ளாள். சக்தியும் சிவமும் ஒன்றுதான் என்பதை உணர்த்துதற்கு நிகழ்த்திய திருவிளையாடலே 'பிருங்கி' முனிவரைக் காரணமாகக் கொண்ட தெய்வீக நிகழ்ச்சியாகும்.

“(வகரமாகிய) தாயுடன் சென்று (சிகரமாகிய) பின் தாதையைக் கூடிப் பின் தாயை மறந்து ஏயுமதே நிட்டை” என்கிறார். பட்டினத்துச் சுவாமிகள். இந்த நிலைப்பாட்டைத் தெளிவுபடுத்தவே 'பிருங்கி' முனிவரின் வழிபாடு நடந்தது.

ஆயினும்

“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ்சக்தி பின்னமீலான் எங்கள் பிரான்”

என்று உமாபதிசிவாச்சாரியார் கூறிய தத்துவத்தை மக்கள் தெளிய வேண்டுமென்று திருவுளங் கொண்டாள் உமையவள்.

வண்டுருவம் கொண்டு — சிவனை மாத்திரம் வழிபட்ட பிருங்கியை உமையவள் நோக்கினாள். “முனிவரே தசை நாடி நரம்பு குருதி இவைசேர்ந்து தானே உமது தேகமானது. இந்தத் தேக உறுப்புகளின் சக்தி என்னால் ஆனது என்று உமக்குத்

தெரியாதா? சக்தியில்லாமல் உமது உடல் அசையுமா? உயிர் நிலைக்குமா? வழிபாடு செய்ய முடியுமா? என்று வினாவி சிறுகண் நோக்கினான், முனிவரின் உடலின் சக்தி அகன்றது; ஆதாரமற்ற கொடி போல விழுந்தார் முனிவர். சிரித்தான் உமாதேவியார். கலங்கினார் மகேஸ்வரன்.

அப்போது மகேஸ்வரன்

அடியார் அடிமை அறியும் பெருமான்
படிமேல் முனிவன் பலமின்றி வீழ
கடிதே ஊன்றுகோல் கனிந்து கொடுத்தான்
நெடிதே 'பிருங்கி' நின்றனன் பணிந்தான்.

அம்மையே, இந்த முனிவரின் நிலைமை நீ அறிந்தது தானே சக்தியாய்த்தானே சிவம் விளைகிறது. சர்வமும் சக்திமயமல்லவா? சக்தியினாலே என்னை அறியும் சித்தி பெற்றவர்க்குப் பின்பு சக்தி தேவையில்லையே, இதற்காக இம்மகாமுனிவனை வருந்தவீடலாமா? எங்கெங்கும் உனக்குத் தனிக் கோயில், தனிப்பூஜை, தனிவிழா எடுக்கிறார்களே, அதனால் யான் மாறுபட்டு நின்றேனா?

இவன் என்னையன்றி வேறெவரையும் வேண்டாத மேலோன், என்னையன்றி அவனுக்கு ஆதாரம் ஆருமில்லை. அவனை இரட்சிப்பது என் கடமை. யான் அடியார்க் கெளியவன்.

அம்பிகை சினந்தாள் — அம்பா, தாங்கள் கூறியன யாவும் உண்மை. ஆபினும் என்னை வணங்காமல் அலட்சியம் செய்தவனுக்கு ஊன்றுகோல் கொடுத்தீர்களே! நீங்களும் என்னை அவமதித்தீர்கள். இவிமேல் இவ்விடத்தில் இருக்கமாட்டேன் என்று விவரந்து நடந்தாள் உமையவள்.

பராபரனும் பார்வதியும் ஒரு வரேனும்
பக்தருக்குச் சக்தியினற் புதத்தைக் காட்டச்
சராசரங்கள் அனைத்தினுக்கும் தாயாய் நின்றாள்
தனித்தவமேற் கொண்டியிர்கள் தருமம் காக்க
அராவணியும் பரமனடி யங்கலிங்க
அருட்பூசை நெறிபிடித்தாள் அற நலங்கள்
விராவுமுனி வால்மீகர் மேவும் கானம்
விழைந்துற்றாள் உலகமெலாம் செழித்த தம்மா

வன்மீகம் என்றால் கறையான் — கறையான்
புற்றெடுத்து மண்ணால் மூடியும், தவத்தைக் கை
விடாது சித்தி பெற்றவர் வால்மீகி முனிவர்;
கறையான் புற்றால் மூடப்பட்ட படியால்
அவருக்கு வால்மீகி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

இந்த வால்மீகி முனிவர் வாசஞ் செய்து
கொண்டிருந்த வனத்துக்கு வந்தாள் மகாதேவி.

மாதுமை வரவினாலே வரண்டழி காணமெல்லாம்
 சீதளச் சோலையாகி செழிபுனல் வாவிதாகி
 ஒதுமுக்கனிகள் பூக்கள் உதிர்நறு வாசம்வீசி
 மாதவன் திகைக்கும் வண்ணம் வளமெலாம்
 படைத்ததன்றே.

பன்னெடுங் காலம் மாரி பயின்றிடாவனத்தின்
 கண்ணே
 மன்னுமிந் நிலைமை தோன்ற வகையென்னோ
 அறியேன் என்றங் (கு)
 உன்னிய முனிவனாரும் உயர்மலைக் கைலை
 நீங்கி
 அன்னையும் வந்தா ளென்றே அகமகிழ்ந் தாங்
 கண் வந்தார்

அகிலலோக ம஠தாவாகிய உமையவள், ஓர்
 வில்வ விருட்சத்தின் கீழ் வீற்றிருப்பதை வால்மீகி
 முனிவர் கண்டார். அம்மா, அம்மா என்று வாய்
 குழறி அங்கம் நடுங்கக் கண்ணீர் சிந்தி — சாஷ்
 டாங்கமாக விழுந்து வழிபட்டார்.

“அன்னையே போற்றி செல்வ அருளொளி
 விளக்கே போற்றி
 மன்னிய கலைசுரக்கும் மனோன்மணித்
 தாயே போற்றி

பொன்னட மாடிடும் சம்
பூரணி போற்றி என்றன்
சென்னிமேல் பாதம் வைத்த
சிவசக்தி போற்றி போற்றி.

என்று தோத்திரம் செய்து பணிந்து ஒதுங்கி
நின்றார் முனிவர்.

எம்பெருமாட்டி முனிவரை ஆசீர்வதித்துக்
கண்ணருள் புரிந்தாள்.

“அகிலாண்ட நாயகியே, வான் வந்த தேவர்
களும் மாலயனோடு இந்திரனும் கால் நின்று
வற்றியும் காண்பரிய கற்பகக் கனியே, தேவரீர்,
இவ்விடத்தில் காட்சிதரச் சிறியேன் என்னதவம்
செய்தேனோ, அம்மா, தங்களிடத்தில் அந்தப்
பரமசிவனின் திருவுருவத்தையுங் காண்கிறேன்.
தாங்கள் தவக்கோலம் கொள்வதற்கு காரண
மென்னவோ” என்று வால்மீகர் வேண்டி
நின்றார்.

“முனிவனே, நீ என்னிலே சிவத்தை கண்
டாய், சிவத்துடன் என்னைக் கண்டு ஞானம்
பெற்ற ‘பிருங்கி’ முனிவன், சிவனையும் என்னை
யும் வேறாக மதித்து, வண்டு வடிவம் எடுத்து
எமக்கிடையாக சிவனை மாத்திரம் வலஞ் செய்

தான். ஆகையால் சிவனுடன் சேர்ந்த வடிவுடனே யானும் அமைய வேண்டு மெனத் தவம் புரிய இவ்விடம் வந்தேன். இவை யெல்லாம் நீ அறிந்தவை தானே” என்றாள் பராசக்தி.

அம்மா தங்கள் திருவிளையாடலைச் சிறியேன் திருவருளால் உணர்கிறேன். தங்களுக்குப் பணிசெய்யும் பெருவரத்தை எனக்கருள வேண்டும்.

எம்பெரு மாட்டி நின்றன்
 இணையடி மறவா நெஞ்சும்
 நம்பனும் நீயும் ஆடும் நடனங்
 காண் பேறும் வேதச்
 செம்பொருள் உணரும் யோக
 சித்தியும் திருத்தொண்டாற்றும்
 உம்பரர்க் கினித்த பண்பும்
 உவந்தெனக் கருள்வாய் தாயே.

என்று வேண்டி நின்றார் வான்மீகர்.

அம்பிகை கிருபா நோக்கம் செய்து, “முனிவனே, நீ கேட்ட வரம் தருவோம் இவ்வுலகில் மேலான விரதமெது அதை எப்படி அனுட்டிக்க வேண்டு மென்பதைக் கூறுவாயாக” எனவின

வினாள் அம்பிகை. முனிவர் ஆழமாகச் சிந்தித்தார். தெளிந்தார். வாய் திறந்தார். "அகிலாண்டேஸ்வரியே, முனிவர் வாக்கே வேதாகம வாக்கு என்பதை உலகறியச் செய்வதற்கே இவ்விதம் வினவீனீர்கள். தாங்கள் திருவுளம் பற்றிய அந்தக் கேதாரகௌரி விரத பெருமையைத் தங்கள் திருவருளால் கூறுகிறேன்.

தேவர் முனிவர் சித்தர் கந்தருவர்
 மூவர் பேணும் முதன்மை விரதம்
 கேதா ரகௌரி விரதமே யாகும்
 மாதம் கன்னி வளரும் தசமித்
 திதிமுதல் ஐப்பசி சேரமா வாசை
 திதிவரை மூவேழ் தினமும் ஆலின்
 திருநிழல் மண்ணில் சிவலிங்க மாக்கி
 மருவு சந்தனம் மஞ்சள் வெல்ல
 உருண்டைகள் இருபத் தொன்றுரை வேத்தியம்
 இருபத் தொன்று இணைந்த நூலிழை
 இருபத் தொன்று இசைந்த முடிச்சகம்
 இருபத் தொன்று இலங்கும் தீபம்
 இருபத் தொன்றென இனிதே யமைத்து
 மருமலர் வகைவகை மாலைகள் சாத்தி
 தூபவா சனையும் தூய கர்ப்பூரத்
 தீபமும் காட்டி சிவ மந்திரத்தால்
 வாய்மனம் காயம் மன்னிய புலன்கள்

தாய்ப்பசு கன்றில் தழுவிடும் அன்பின்
 கலந்த நிலையில் கனிந்தனுட் டிக்கச்
 சலந்தரு சடையோன் தரும் விடையிலே
 முன்வந் தருள்வான் முத்தியும் சித்தியும்
 பொன்பொலி சுகமும் புத்திரர் தாரமும்
 நிலைதரு கலையும் நினைந்தபல் வரமும்
 நலமுயர் வீடும் நல்குவ னினிதே

என்று முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தபடியே,
 இறைவியார் புன்முறுவல் புரிந்து நன்று நன்று
 எனச் சிரமசைத்து — சூறிப்பிட்ட வேத ஆகம
 முறைப்படி திருக்கேதாரம் என்னும் திருத்தலத்
 தில் விரதமனுட்டிக்கத் தொடங்கினார். சிவ
 லிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தார். தேவகோடிகள்
 திருத்தொண்டு செய்தனர் சித்தர், முனிவர்,
 கின்னரர், கந்தருவடி வேதஇசை முழக்கினர்.

அகிலலோகமாதா. எல்லா உயிர்களும்
 உய்யும் பொருட்டுப் பூசை புரிகிறாள்.

ஞானவணக்கம்

ஆனைமுகன் மாதுலனென் றமரரெலாம்
 பணிந்தேத்தும் ஆதிதேவா
 வானமுகில் வண்ணனே கிதைமந்
 திரமுரைத்த மன்னா வேயின்

கானமுட னானிரைமேய்த் தாயர்குலம்
காத்தவனே கௌரி நோன்பின்
ஞானகுருவாய் அருள்வாய் ஹரிராம
நாராய ணாய நமவே.

தோத்திரம்

மான்மழுக் கையனை மதிநதிச் சடையனை
வான்பயில் நடமிடும் மங்களப் பாதனை
ஊன்பவம் தீர்த்திடும் உமையவள் பாகனை
தேன்பயில் மலர்கொடு சிந்தனை செய்குவாய்

பரமேஸ்வர பார்வதி நாயக
அருணோதய அம்பல வாசக
கருணாகர கைலை மகாதிப
உருவேசிவ ஓம்நமச் சிவாயம்

தோடுடைய செவியனெனும் தோணிலிங்கம்
துதிபடைத்த பஞ்சநதிச் சொர்ணலிங்கம்
நாடுமனை மக்கள்சுகம் நல்கும்லிங்கம்
நலிவறுமை கிரகபகை தீர்க்கும்லிங்கம்
கூடுமறை யாகமமாய்க் குலவும்லிங்கம்
கோயிலெலாம் அமர்ந்திருக்கும் சோதிலிங்கம்
கேடுடைய பவமறுக்கும் ஞானலிங்கம்
கேதார லிங்கமே போற்றி போற்றி

திரிபுரம் எரித்தஞானச் சிர்ப்பனே நமச்சிவாயம்
 தேவர்கள் முனிவர்காணாச் சிற்பர நமச்சிவாயம்
 அரியயன் ஆதிமூர்த்தி ஆகிய நமச்சிவாயம்
 அம்பிகை பூசையேற்கும் அம்பல நமச்சிவாயம்
 பரிமிசை ஏறிவந்த பரப்பிரம்ம நமச்சிவாயம்
 பஞ்சபூ தங்களாகிப் பரந்திடும் நமச்சிவாயம்
 கரிபுலித் தோலசைத்த கற்பக நமச்சிவாயம்
 கைலையின் நமச்சிவாயக் கடவுளே போற்றி
 போற்றி

என்று ஆதிகேசவப் பெருமானைக் குருவா
 கக் கொண்டு சிவனையும் அதன்பின் கௌரீ
 மாதாவையும் நினைந்து தவமிருந்தான்.

அருணோதயமே அடியார் மகிழும்
 பொருளே மறைநூல் புகழும் திருவே
 மருணோ யறவோர் மதிதந் தருள்வாய்
 கருணா கரியே கௌரீஸ் வரியே

ஆனைச் சுதனும் ஆறானனனும்
 ஞானக் கருவை நவிலும்பணிதந்
 தினப் பிறவி யிடர்தீர்ப்பவளே
 காணப் பொலிவே கௌரீஸ்வரியே

அற்புத மன்றில் அபயம் வரதம்
பொற்புறு நடனம் புரியும் மயிலே
சிற்பர ஞானத் தேனைத் தருவாய்
உற்பக வள்ளிக் கௌரீஸ் வரியே

நீதியும் கொடையும் நிறைவும் வளமும்
பதியும் தருமம் பயிலுங் குலமும்
துதியும் பிறவிச் சுகமும் சமுனின்
கதியும் தருவாய் கொரீஸ் வரியே

என்னைத் தெளிய இயலாமையினால்
உன்னைக் கதியென் றுள்ளம் பயின்றேன்
முன்னைப் பவநோய் முளைவேரறுப்பாய்
கன்னிக் கினியே கௌரீஸ் வரியே

இவ்விதம் தவம் செய்தார் இறைவியார்.
தவத்துக்கிரங்கிய பெருமான் இடபவாகனத்தில்
காட்சி தந்து அன்னை கேட்டுக் கொண்ட வரத்
தின்படி, அன்னையைத் தன்னுடன் சேர்த்து
இடப்பாதி பெண் (இறைவி) வடிவாகவும் வலப்
பாதி (இறைவன்) ஆண் வடிவாகவும் அமைத்த
அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவில் திருச்செங்கோடு என்
னும் பொற்பதியில் மாதொரு பாகணாகக்காட்சி
தந்தார். இறைவி பாகம்பிரியாள் என்ற பெய
ரோடு அழைக்கப்பட்டாள்.

திருக்கேதாரத் தவத்தால் பெற்ற வரம் திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூர் எனப்படும் செங்கோட்டில் ஒளிவீசுகிறது. இங்கேயிருக்கும் குமரனும் அம்மையப்பனின் திருவருளைச் சொரிந் தான். அதன்பின் இருவரும் திருக்கைலாசத்தில் வீற்றிருந்தருளினர்.

தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள் தோடும் பால் வெள்ளை நீறும் பசுஞ் சாந்தும் பைங் கிலியும் சூலமும் தொக்க வளையும் உடைத் தொன்மைக் கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பி

என்று மணிவாசகர் இந்த அர்த்தநாரீஸ்வரி மூர்த்தத்தைப் பாடுகிறார்.

திருச்செங்கோட்டில் கருவறையில் அப்பனும் அம்மையும் ஒன்றாய் அமைந்த அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவமும் அருகே பிருங்கி முனிவர் கோலூன்றி நிற்கும் காட்சியும் அடியவர் மனங்களை இழுப்பதைக் காணலாம்.

வேதியா வேதகீதா விண்ணவர்க்
கண்ணா என்றென்
றோதியே மலர்கள் தூவி ஒருங்கு
நின்கழல்கள் காணப்

பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய்
படர்சடைமதியும் சூடும்
ஆதியே ஆலவாயில் அப்பனே
அருள் செய்யாயே.

என்ற தேவாரம் பாதி ஓர் பெண் என்ற
வரலாற்றைக் கூறுகிறது.

அப்பனும் அம்மையும் ஒன்று சேர்வதற்
காகத் தன்னால் அனுட்டிக்கப்பட்ட விரதத்தை
எவர் பக்தியோடு அனுட்டிக்கிறார்களோ, அவர்
களுக்கு வேண்டிய வரம் கொடுக்க வேண்டு
மென்றும் இறைவனை இறைவி வேண்டி நின்
றாளாம். எனவே இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்ப
வர்கள் இம்மையில் வேண்டிய சுகமும், மறுமை
யில் சிவலோகப் பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்
என்பது திண்ணம்.

உமையவளன் றனுட்டித்த கேதார கௌரீதவம்
உயர்ந்த நோன்பை
அமையுநெறி புலடைங்கிப் பொறியடங்கி
அன்புடனே அனுட்டித்தோர்கள்
இமயமலை யழகனுடன் இணைந்தபர
மேஸ்வரியின் எழிலைக்கண்டு
சமயநெறிப் பதம்பெற்றுத் தளராத
பெருவாழ்வு தாங்குவாரே.

விரத முறை

இறைவி அனுட்டித்த வண்ணம் இவ் விரதத்தை அனுட்டிப்பது உத்தமம்—சிவன் அல்லது வேறு ஆலயங்களில் அல்லது கங்கைக் கரைகளில் — நந்தவனங்களில் நோன்பிருப்பது நன்று. உப — என்றால் சமீபம் — வாசம் என்றால் வசித்தல் எனவே உபவாச மென்றால் இறைவனுக்குக் கிட்ட இருந்து தவம்புரிதல் என்பது பொருள் — அதாவது இறைவனைத் தமக்கு முன்னே காணுதல்.

விநாயகர்—கேதாரீஸ்வரர் கௌரியம்மை இவர்களை முன்னிட்டு விரதம் ஆரம்பிக்கவேண்டும். புனிதமான பொது இடத்திலும் அனுட்டிக்கலாம் — கங்கைக்கரை விசேடமானது. விநாயகரை — மஞ்சளால்* செய்யலாம்.

சிவலிங்கத்துக்குப் பதிலாக — அம்மியின் மேல் குழுவியை நிறுத்திவைக்கும் வழக்கமும் உண்டு.

அர்த்தநாரீஸ்வரிக்குத் தனியாகக் கும்பம் அமைக்க வேண்டும்.

ஆலின் நீழலில் மண்ணினால் சிவலிங்கம் செய்து 21 பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, வெல்ல

உருண்டை, மஞ்சள் உருண்டை, சந்தன உருண்டை, அதிரசம் முதலிய நைவேதன மிட்டு 21 இழையிலாய நூலில் — தினமும் ஒவ்வொரு முடிச்சாக—21ம் நாள் வரை 21 முடிச்சுப்போட்டு விரதமுடிவில் பூசையைப் பூர்த்தி செய்து அந்த நூலைப் பரிசுத்தமாக வாங்கி அணிந்து கொள்ள வேண்டும். நூலை அணியும் போது தான் விரும்பிய வரங்களை மாணசீகமாகக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். வரங்களைச் சிவமும் சக்தியும் ஒரு மித்து வழங்குவதால் சர்வசித்தியும் உண்டாகும்.

(பூசை வேளையில் பாடத்தக்க)

ஸ்ரீ விநாயகர் தோத்திரம்

ஐங்கு கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தினிளம் பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

—திருமுலர்

அப்பா உமையாள் அருள்மா மகனே
ஒப்பா ரில்லா உருவே மறைகள்
செப்பா நின்ற சிவமா முதலே
எப்போது முன திருதா ளருள்வாய்.

சொல்லும் மறையின் சுகமே பவநோய்
வெல்லும் கருணை விளைவித் தருள்வாய்
கொல்லும் கஜனைக் குலிசப் படையால்
செல்லும் எலியாய்த் திகழ்வித் தவனே.

ஏத்தும் அடியார் இடையூ றொழியக்
காத்துக் கழலின் கதியும் தருவாய்
மூத்தவி நாயக முக்கண் ணாசீர்
பூத்த கணேசா பொன்னடி சரணே.

சிவன்

சிற்சபையில் ஆடுகின்ற நமச்சிவாயம்
திருக்கைலை மலையமர்ந்த நமச்சிவாயம்
சற்குருவாய் எமக்கருளும் நமச்சிவாயம்
தவக்கேதா ரத்தமர்ந்த நமச்சிவாயம்

ஆதார மாறுதிகழ் நமச்சிவாயம்
ஐந்துதொழி லாற்றுகிற நமச்சிவாயம்
பாதார விந்தமருள் நமச்சிவாயம்
பயில்கேதா ரத்தமர்ந்த நமச்சிவாயம்

அளிமுரலும் கொன்றைமுடி நமச்சிவாயம்
அறுபான்மு வர்க்குதவும் நமச்சிவாயம்
கிளிமொழியாள் உமைபாக நமச்சிவாயம்
கேதாரத் தலத்தமர்ந்த நமச்சிவாயம்

அர்த்தநாரீஸ்வரி

அரனொரு பாதியாகி அகிலாண்ட
மீன்று காக்கும்
பரமகல் யாணித்தாயே பரந்தாமன்
தங்கை என்று
சுரரொடு முனிவரேத்த சுருதியா
றங்கம் சொல்லி
விரவிய சைவமார்க்கம் விளக்கினாய்
போற்றி போற்றி.

அப்பனும் அம்மைநீயும் அமைப்பினில்
ஒன்றே என்னும்
மெய்ப்பொருள் விளங்கும் வண்ணம்
மேவுமோர் வடிவமாகி
முப்பொருட் டத்துவத்தை முத்திவேண்
டிடுவார் துய்க்க
இப்புவ னம்புரக்கும் இறைவியே
போற்றி போற்றி.

ஒலி ஒளி ஒத்திசைந்த ஒங்கார ஒவியத்துள்
நிலைதரு உமையே ஈசன், நிமலனே உமையாள்
என்னும்
கலைதரு மிலட் சணங்கள் கருத்தினில் அடியார்
காண
மலைதரு அர்த்த நாரி வடிவுற்றாய் போற்றி
போற்றி

கேதாரகௌரி நோன்பின் பலன்

இவ்விரதத்தை நோற்பவர்கள், திடமான தேகசுகம் — செல்வம் — சந்தான வீருத்தி நோய் லாப பண்பான வாழ்க்கை, பக்தி மார்க்கம் முயற்சி, அன்பு நாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மை என்னும் சால்புநெறி, ஊழ்வினையை வெல்லும் தெய்வபலன், இத்தகைய இஷ்ட சித்திகளைப் பெறுவார்கள்.

இவ்விரதம் பற்றிய ஒரு வரலாறும் உண்டு. உமையவள் நோற்ற இவ்விரதத்தைத் தேவர் முனிவர் ஆதியோரும் அனுட்டித்தனர். தேவகன்னியர் பூலோகத்திலே ஓர் கங்கைக் கரையில் வந்து அனுட்டித்தார்கள். இக்காட்சியை பூர்வ புண்ணிய வசத்தால் புண்ணியவதி, பாக்கியவதி என்ற இரு பெண்களும் கண்டனர். இவர்கள் நாடுநகரிழந்த ஒரு மன்னனின் புத்திரிகள் ஆவர்.

தேவகன்னியர் விரதபூசை செய்யும் இடத்தை நாடினர். பக்தியுடன் பணிந்தனர். அப்போது தேவகன்னியர் அவர்களுக்கு பிரசாதமும் நேனபு நூலும் கொடுத்தனர். நூல் அணிந்த சில நாட்களுள் இருவருக்கும் திருமணம் நிறைவேறியது.

புண்ணியவதியை இராஜகிரி அரசன் மணந்தான். பாக்கியவதியை அளகாபுரி அரசன் மணந்தான். இருவரும் மகாராணிகள் ஆயினர். இருவரும் சந்தான சௌபாக்கியம் பெற்றனர்.

இருவர் வாழ்வும் குதூகலமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. பாக்கியவதியின் நூல் ஒரு நாள் கழன்று விழுந்தது. இனி இது உதவாது என்று அதனை அவரைப் பந்தலில் போட்டாள். அடுத்த தினமே பகையரசர்களால் அவளது கணவனின் அரசியல் பறிக்கப்பட்டது. எல்லா மிழந்தாள் தமக்கையை நாடினாள் — தனது மூத்தமகனை புண்ணியவதியிடம் அனுப்பினாள். நிலைமையறிந்த புண்ணியவதி வேண்டிய பொருள்—பணம் எல்லாம் மூடையாகக் கட்டிக் கொடுத்து விட்டாள். அதனை ஒரு கருடன் பறித்துக்கொண்டு சென்றது.

திரும்பவும் பெரியதாயிடம் முறையிட்டு வேறொரு பொதியை வாங்கி வந்தான் — அதனையும் ஒரு திருடன் பறித்து விட்டான். இவற்றைக் கேள்விப்பட்ட புண்ணியவதி — காரணங்களை ஆராய்ந்தாள். நோன்பு நூல் அவரைப் பந்தலில் போட்ட கதை வெளிப்பட்டது. உடனே சென்று அந்தநூலைக் கட்டும்படி கூறி வழுவாமல் கௌரிநோன்பு அனுட்டிக்கும்படி கட்டளை யிட்டாள்.

கருடன், திருடன் அபகரித்த பொதிகள்
கொண்டு வந்து தரப்பட்டன. அரசியல் மீளக்
கிடைத்தது. பழையபடி செழிப்பாக வாழ்ந்தனர்

இப்படியாகப் பல வரலாறுகள் உள
தெய்வீக மனப் போக்கு உடையவர்கள் "காப்
பதுவிரதம்" என்ற முதுமொழியை உணர்ந்து
கடைப் பிடித்து இனிது வாழ்வார்களாக.

சுபம்

கேதாரீஸ்வரி பேரின்பக் காதல்

உமையவளே கௌரியம்மா ஒங்காரத்
தில்லையம்மா

இமயமலை வீற்றிருக்கும் ஈஸ்வரியே வாருமம்மா
கயிலைமலை நாதனுடன் கனத்ததொரு

சபதமிட்டு

நயமான கேதாரம் நண்ணியுயர் தவமிருந்தாய்
அண்டங்கள் அத்தனையும் ஐந்தொழிலால்

காப்பவளே

கொண்டல்நிற வண்ணனுக்குக் குணமான

சோதரியே

வேடிச்சி வடிவாகி விஜயனுக்குத் துணைபுரிந்தாய்
பாவுரைக்கும் பக்தனுக்குப் பாற்சோறு

வந்தளித்தாய்

தோணிபுரச் செல்வனுக்குச் சுரந்தமுலைப் பால்
கொடுத்தாய்

சேணவரின் சிறைமீட்கச் சேந்தனுக்கு வேல்

கொடுத்தாய்

அபிராமிப் பட்டர்தமக் கம்புலியாம்

தோடெறிந்தாய்

இபமாமு கன்தன்னை இடையூறு நீக்கவைத்தாய்
தக்கனது யாகத்தைத் தகர்த்துநட மாடவந்தாய்
மக்களது பிணிதீர்க்க மகாமாரி யாகிவந்தாய்

முச்சங்கத் தமிழ்வளர்க்க முதுமதுரை
 வந்துதித்தாய்
 உச்சிமலை யரசன் தனக் கோர்மகளாய் வந்தாயே
 கம்பைநதிக் கரையினிலே கற்பகமாய்த்
 தவமிருந்து
 தம்பனிடம் நெல்வாங்கி நாலெட்டறம்
 செய்தவளே
 உன்னடிகள் வேண்டினன்றோம் ஓங்குமிரு
 பத்தொருநாள்
 அன்னையே நீயிருந்த அருந்தவத்தை
 மேற்கொண்டோம்
 சிவசக்தி பூசைவைத்தோம் திருக்காப்பு
 நூலணிந்தோம்
 தவசித்தி தந்திடுவாய் தளராத வாழ்வருள்வாய்
 மனச்சாந்தி தந்திடுவாய் மாதாவே மகேஸ்வரியே
 இனவிருத்தி சந்தானம் இன்பநலம் தந்திடுவாய்
 இட்டமாய்ச் செல்வமிக இல்லறத்தி னன்புமிக
 அட்டமா லட்சுமியாய் அருள்வெள்ளந்
 தந்திடுவாய்
 பகலிரவு காலமெலாம் பார்வதியே நிற்பாதப்
 புகழுரைக்கும் திருத்தொண்டுப் போக்கினிலே
 எனைவிடுவாய்
 உன்னடியைப் போற்றிசெய்து ஓங்கார சோதியிலே
 என்னைமறந் தேத்துகின்ற இதயநிலை
 தந்திடுவாய்
 நவகோளர் நலியாமல் நானெனதென்
 றாணவத்தால்

புவிமேலே தவியாமல் பூரணியே காத்திடுவாய்
தீதொன்றும் செய்யாமல் தீயாரோ டிணங்காமல்
சூதுகொலை கொள்ளையரைத் தொடராமல்

காத்திடுவாய்

ஐந்துபுல வேடர்களால் அவமானம் சேராமல்
சிந்தையொரு நிலைகொள்ளும் தியானநிலை

தந்திடுவாய்

பேயென்றும் நோயென்றும் பெரியநிலம்

சொத்தென்றும்

சேயென்றும் மனைவியென்றும் சிதறாத மனந்
தருவாய்

ஆதாரம் ஆறுமுணர்ந் தானந்த ஜோதியிலே
நீயாடும் தோற்றத்தை நினைந்தேத்த வரம்

தருவாய்

அன்புநெறி பூத்துவரும் அருணிலையில் வாழ்கின்ற
இன்பசுகம் தந்தருள்வாய் என்தாயே

கௌரியம்மா

அடைக்கலமே உன் அடிக்கே அகிலாண்டேஸ்

வரிஉமையே

அடைக்கலமே எமைக்காப்பாய் அர்த்தநாரீஸ்

வரிஉமையே

அடைக்கலமே வந்தடைந்தோம் அன்னபரி

பூரணியே

அடைக்கலமே பிழைபொறுப்பாய் ஆத்தாளே

மனோன்மணியே.

— சுபம் —

உ

சிவசக்தி பஞ்சகம்

ஓம்சிவ சக்தி உமாமா கேஸ்வரி
சாமளை துர்க்கை சடாதரி பார்வதி
பூமகள் நாமகள் புவனேஸ் வரிதவ
ஓமா கமசிவ ஓம்சிவ சக்திலும்

பக்த ரட்சகி பகவதி சுந்தரி
சித்தொ ரூபிணி சிம்ம வாகினி
தத்வ நாயகி சாம்பவி சூலினி
உத்தமி மலைமகள் ஓம்சிவ சக்திலும்

கருணா கரிசிவ கௌரிம னோகரி
தருணா தாரத யாபரி பைரவி
அருணோ தயீமா லழகிய சோதரி
உருவா யிரபல ஓம்சிவ சக்திலும்

பொன்னணி தில்லைப் புராதனி புங்கவீ
கன்னி கணாகரி கற்பக மாலினி
அன்னை பாரபரி ஆதிப யங்கரி
உன்னுபஞ் சாட்சரி ஓம்சிவ சக்திலும்

அலகி லாமறை அருளிய பைங்கிளி
சிலைம வர்க்கரச் செல்வ மனோன்மணி
மலம ழித்துயர் வாழ்வினை யருள்வாய்
உலகெ லாம்நிறை ஓம்சிவ சக்திலும்

